

ORIMATTILA

ORIMATTILAN KAUPUNGIN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET

Voimaan 1.9.2018

ORIMATTILAN KAUPUNGIN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET

1. LUKU: YLEISET MÄÄRÄYKSET

- 1 § Soveltamisala ja tavoite
- 2 § Määräysten antaminen ja valvonta
- 3 § Määritelmät

2. LUKU: JÄTEVESIEN KÄSITTELY

- 4 § Kiinteistökohtaiset jätevesien käsittelymenetelmät
- 5 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu
- 6 § Matonpesu ja pyykinpesu vesistöissä

3. LUKU: JÄTTEIDEN KÄSITTELY

- 7 § Jätteen hyödyntäminen maarakentamisessa
- 8 § Maalämpökaivojen rakentamisessa muodostuvat jätteet

4. LUKU: KUNNOSSAPITOTÖISTÄ AIHEUTUVAN YMPÄRISTÖN PILAANTUMISEN TORJUNTA

- 9 § Kiinteistöjen kunnossapitotyöt
- 10 § Kulkuväylien kunnossapitotyöt

5. LUKU: MELU JA TÄRINÄ

- 11 § Poikkeaminen ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaisesta ilmoitusmenettelystä
- 12 § Tiedotusvelvollisuus melua ja tärinää aiheuttavasta toiminnasta
- 13 § Muut melua koskevat määräykset

6. LUKU: KEMIKAALIEN JA NESTEMÄISTEN VAARALLISTEN AINEIDEN VARASTOINTI JA KÄSITTELY

- 14 § Polttoaine- ja muiden kemikaalisäiliöiden sijoitus
- 15 § Polttoaineiden ja muiden kemikaalien säilyttäminen
- 16 § Polttoaine- ja kemikaalisäiliöiden tarkastukset
- 17 § Maanalaisen säiliön käytöstä poistaminen
- 18 § Polttoaineiden jakelu

7. LUKU: TOIMINTOJEN SIOITTUMINEN

- 19 § Eläinten ulkotarhat
- 20 § Maalämpöjärjestelmä
- 21 § Lannan ja yhdyskuntien jätevedenpuhdistamoissa syntyvän lietteen käyttö
- 22 § Lumen vastaanottoaikkojen sijoittaminen ja sulamisvesien käsittely

8. LUKU: MUUT MÄÄRÄYKSET

- 23 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja
- 24 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä
- 25 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä
- 26 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Liite: Orimattilan I ja II -luokan pohjavesialueet

1. LUKU: YLEISET MÄÄRÄYKSET

Tähän lukuun on koottu yleisiä periaatteita ja ohjeita määräysten tavoitteista sekä niiden antamisesta, valvonnasta, soveltamisesta ja suhteista muihin määräyksiin. Tässä luvussa on myös esitetty ne erityisalueet, joille on tarpeen antaa tarkempia määräyksiä.

Ympäristönsuojelulain (YSL) 202 §:n mukaan kunta voi antaa tämän lain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia, paikallisista olosuhteista johtuvia, kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä määräyksiä. Määräykset eivät kuitenkaan voi koskea ympäristönsuojelulain mukaan luvanvaraista toimintaa eivätkä poikkeuksellista tilannetta koskevan, ilmoitusvelvollista tai puolustusvoimien toimintaa. Kunnan ympäristönsuojelumääräykset eivät myöskään voi koskea toimintaa, jonka ympäristönsuojeluvaatimuksista säädetään valtioneuvoston asetuksessa ja joka rekisteröidään tietojärjestelmään siten kuin ympäristönsuojelulaissa säädetään.

1 § Soveltamisala ja tavoite

Orimattilan kaupungissa on noudatettava paikallisiin olosuhteisiin perustuvia ympäristönsuojelumääräyksiä. Ympäristönsuojelumääräyksiä noudatetaan muiden kunnallisten määräysten rinnalla ja tarvittaessa niiden kanssa samanaikaisesti. Tällaisia määräyksiä ovat mm. rakennusjärjestys, jätehuoltomääräykset ja eräiltä osin kaavamääräykset.

Nämä määräykset ovat voimassa koko Orimattilan kaupungin alueella, jollei muualla näissä määräyksissä toisin säädetä.

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista sekä poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia haittoja siten kuin ympäristönsuojelulain 1. luvussa on esitetty.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

Ympäristönsuojelumääräykset antaa YSL 202 §:n 1. momentin nojalla Orimattilan kaupunginvaltuusto. Näiden määräysten noudattamista valvoo YSL 202 §:n mukaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Orimattilan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisena toimii ympäristövaliokunta. YSL 22 §:n mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää sille YSL:ssä tarkoitettua toimivaltaa, lukuun ottamatta hallintopakon käyttämistä, viranhaltijalle siten kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetussa laissa säädetään. (Laki kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta 24.1.1986/64)

3 § Määritelmät

Pohjavesialueet: tärkeät tai yhdyskunnan vedenhankintakäyttöön soveltuvat pohjavesialueet (1- ja 2-luokan pohjavesialueet)

Ranta-alueet: rantavyöhyke, joka ulottuu keskimäärin 100 metrin päähän keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta.

2. LUKU: JÄTEVESIEN KÄSITTELY

4 § Kiinteistökohtaiset jätevesien käsittelymenetelmät

Talousjätevesien maaperäkäsittelylaitteistojen sekä puhdistettujen jätevesien purku/imeytyspaikan sijoittamisessa kiinteistölle tulee noudattaa seuraavia suojaetäisyyksiä:

Kohde	Vähimmäissuojaetäisyys
talousvesikaivo, maalämpökaivo, lähde	30–70 m (maaston kaltevuussuhteista, maaperästä ja jätevesistä riippuen)
vesistö	30 m keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta
tie, tontin raja	5 m
pohjavesi	1 m maasuodattamosta (suojakerros ylimmän pohjavedenkorkeuden yläpuolella) 2 m maahanimeyttämöstä (suojakerros ylimmän pohjavedenkorkeuden yläpuolella)

Vähimmäisetäisyys talousvesikaivoihin riippuu siitä, sisällytetäänkö wc-jätevesiä muiden jätevesien joukkoon. Ympäristönsuojeluviranomainen voi antaa poikkeuksen edellä esitetyistä vähimmäisetäisyyksistä, jos esim. maastonmuodot tai maaperän rakenne sitä puoltavat.

Jätevesien imeytysjärjestelmää suunniteltaessa tulee kiinteistön haltijan varmistua asianmukaisen maaperäselvityksen ja pohjaveden korkeusmittauksen avulla siitä, että maaperä on laadultaan imeytykseen sopiva ja imeytettävät jätevedet eivät määrältään ja laadultaan aiheuta terveyden- ja ympäristönsuojelullisia haittoja. Tehdyt selvitykset tulee liittää osaksi kiinteistön jäteveden käsittely- ja johtamissuunnitelmaan.

Hule- tai pintavesien johtaminen kiinteistökohtaisiin jätevesien puhdistusjärjestelmiin on kielletty.

Pohjavesialueilla jätevesien käsittelyn edellytyksenä on tiivis pohjarakenne. Puhdistetut jätevedet on johdettava pohjavesialueen ulkopuolelle tiiviissä jätevesiputkessa. Puhdistettujen ja puhdistamattomien talousjätevesien maahan imeyttäminen on vähäisiä harmaita jätevesiä lukuun ottamatta pohjavesialueilla kielletty.

Ranta-alueilla tulee talousjätevedet käsitellä siten, että ympäristöön aiheutuva kuormitus vähenee orgaanisen aineen osalta vähintään 90 prosenttia, kokonaisfosforin osalta vähintään 85 prosenttia ja kokonaistypen osalta vähintään 40 prosenttia verrattuna haja-asutuksen kuormitusluvun avulla määriteltyyn käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen.

Rannan läheisyydessä puhdistuslaitteistot tulee sijoittaa siten, että myös tulva-aikoina ja ylivesikorkeuden aikana puhdistuslaitteistot toimivat moitteettomasti. Puhdistetut jätevedet voidaan imeyttää yllämainitun käsittelyn jälkeen maahan, mikäli ranta-alue ei ole pohjavesialuetta.

Määrältään vähäiset pesuvedet, esim. kantovesi, voidaan imeyttää 15 m rantaviivasta. Vähäisetkään pesuvedet eivät saa joutua suoraan vesistöön.

Perustelut: Jätevesien maaperäkäsittelylaitteistojen ja purkupaikkojen etäisyysvaatimukset perustuvat yleisesti käytössä oleviin suojaetäisyyksiin ja niiden noudattaminen ehkäisee ympäristön pilaantumista. Talousvesikaivon osalta vähimmäissuojaetäisyyden arvioinnissa on otettava huomioon mm. jäteveden määrä ja laatu, maaston kaltevuus, maaperä sekä pohjavesiolosuhteet.

Ranta-alueilla talousjätevesienkäsittelyltä vaaditaan perustason puhdistusvaatimusta parempaa tasoa vesistöjen pilaantumisen ehkäisemiseksi. Ohjeellisesta puhdistustasosta pilaantumiselle herkillä alueilla on säädetty talousjätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla annetun valtioneuvoston asetuksessa. (Vna 157/2017 4 §).

Ympäristönsuojelulain 17 §:n mukaan pohjaveden pilaantumisen vaaraa ei saa aiheuttaa. Koska jätevesistä saattaa aiheutua pohjaveden pilaantumista, on perustelua kielteistä jätevesien johtaminen pohjavesialueilla maastoon puhdistettuina. Ympäristönsuojelulain 155 §:n mukaan muut kuin vesikäymälän jätevedet voidaan johtaa puhdistamatta maahan, jos niiden määrä on vähäinen eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

5 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu on kielletty katu- ja tiealueilla ja muilla yleisessä käytössä olevilla alueilla. Jätevesien joutuminen taajaman hulevesijärjestelmään tai suoraan vesistöön on estettävä.

Kiinteistöllä syntyvät ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesuvedet on johdettava hiekan- ja öljynerottimen kautta yleiseen jätevesiviemäriin tai muuhun hyväksytyyn jätevesien puhdistusjärjestelmään, jos:

- pesussa käytetään liuotinta sisältävää pesuainetta tai
- pesu on ammattimaista tai laajamittaista tai
- pesu tapahtuu pesuaineita käyttäen pohjavesialueella.

Perustelut: Yleiset katu- ja tiealueet on hulevesiviemäroity niin, että viemärit purkavat vedet lähiympäristöön puhdistamattomina. Hulevesiviemäriin johdetut jätevedet kuormittavat pintavesiä ja aiheuttavat pohjaveden pilaantumisen vaaraa, jos ne pääsevät imeytymään maahan. Pohjaveden pilaantumisen vaaran aiheuttaminen on kielletty. Jätevesien huomattava määrä voi aiheuttaa ympäristön pilaantumista ja viihtyisyyden vähentymistä (YSL 7, 11, 17 §).

6 § Matonpesu ja pyykinpesu vesistöissä

Mattoja ja pyykkiä ei saa pestä vesistöissä. Puhdistamattomia pesuvesiä ei saa johtaa suoraan vesistöön, vaan esimerkiksi maaperäkäsittelyn kautta.

Perustelut: Mattojen ja tekstiilien pesu vesistöissä aiheuttaa ylimääräistä vesistön kuormitusta ja siten myös ympäristön pilaantumisen vaaraa. Tämän vuoksi matot ja tekstiilit tulee pestä kuivalla maalla siten, että pesuvedet eivät pääse suoraan vesistöön, vaan suotautuvat maaperän läpi. Mattojen pesua varten Orimattilan kaupungin alueella on kaksi matonpesupaikkaa. (YSL 7 §)

3. LUKU: JÄTTEIDEN KÄSITTELY

7 § Jätteen hyödyntäminen maarakentamisessa

Pienimuotoisessa (ei ammattimainen tai laitosmainen) maarakentamisessa voidaan käyttää kerta-luontoisesti puhtaita betoni- ja tiilimurskeita, asfalttimurskettä tai -rouhetta tai rengasrouhetta tai uudelleen hyödyntää rakenteesta poistettua hyödynnettyä jätettä vähäisessä määrin (alle 500 tonnia) korvaamaan neitseellisiä luonnonaineksia.

Orimattilan ympäristönsuojelulle on tehtävä valvontailmoitus jätteiden sijoittamisesta maape-rään, ellei sijoittaminen edellytä ympäristölupaa tai muuta säädettyä ilmoitusta. Ilmoitus on teh-tävä vähintään 30 vuorokautta ennen jätteen sijoittamista. Jätteiden hyödyntäminen maaraken-tamisessa on mahdollista seuraavin edellytyksin:

- materiaali ei sisällä ympäristölle tai terveydelle haitallisia aineita eikä aiheuta muutakaan haittaa tai vaaraa ympäristölle;
- materiaali ei sisällä betoniterästä;
- materiaali on murskattu tai pulveroitu käyttötarkoitukseen sopivaksi (maks.150 mm pa-lakoko);
- jätettä käytetään vain tasauksen, kantavuuden ja kestävyuden kannalta tarpeellinen mää-rä (maks.150 cm);
- sijoituspaikka ei ole rakennuksen alla tai putkikaivannossa;
- sijoituspaikka ei ole pohjavesialueella ja etäisyys talousvesikaivoon ja vesistöön sekä läh-teeseen on vähintään 30 metriä;
- jätettä sisältävä rakenne peitetään tai päällystetään lukuun ottamatta pintakerroksessa käytettävää asfalttimurskettä tai -rouhetta;
- jätteen sijoittamiselle on kiinteistön omistajan ja haltijan hyväksyntä.

Ilmoituksesta on käytävä ilmi vähintään seuraavat seikat:

- hyödyntämispaikan ja väliaikaisen varastointiin tarkoitettun paikan haltijan nimi ja yhteys-tiedot;
- tiedot hyödyntämispaikan sijainnista merkittynä asemapiirroksen tai karttaan, johon ra-kenne on rajattu sekä sen läheisyydessä sijaitsevista talousvesikaivoista;
- jätteen luovuttajan nimi ja yhteystiedot;
- jätteen nimike sekä selvitys jätteen sisältämistä haitallisten aineiden pitoisuuksista;
- jätteen määrä;
- selvitys jätettä sisältävästä rakenteesta poikkileikkauspiirroksineen, peittämiseen tai pääl-lystämiseen käytettävästä materiaalista, varastoinnista ja muusta toiminnasta hyödyntä-mispaikalla sekä näihin liittyvistä tarpeellisista ympäristönsuojelutoimista;
- ajankohta, jolloin hyödyntäminen maarakentamisen aikana alkaa ja päättyy.

Rakentajan on oltava selvillä jäte-erien puhtaudesta ja haitattomuudesta.

Jos valvontailmoitus tehdään hyödyntämispaikan omistajan puolesta, omistajalta saatu kirjallinen hyväksyntä on liitettävä ilmoitukseen.

Hyödyntämispaikan haltijan on maarakentamisen päätyttyä annettava kirjallinen selvitys siitä, mi-ten valvontailmoituksen mukainen jätteiden hyödyntäminen on toteutunut.

Kiinteistön haltijan vaihtuessa haltijan on annettava käytettävissä olevat tiedot maaperään sijo-i-tetuista jätteistä kiinteistön uudelle haltijalle.

Perustelut: Jätteiden hyötykäytöllä voidaan korvata neutraalisia kiviaineksia maarakentamisessa. Hyödyntämisestä ei saa kuitenkaan aiheutua ympäristön pilaantumisen vaaraa. Maaperään sijoitettavien jätteiden tulee olla laadultaan ja koostumukseltaan tarkoitukseen soveltuvia.

Ammattimainen tai laitosten jätteenhyödyntäminen vaatii ympäristölupaa tai valtioneuvoston ns. MARA-asetuksen (843/2017), Valtioneuvoston asetus eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa) 6 §:n mukaisen ilmoituksen. Ympäristönsuojelumääräys koskee sellaista eräiden jätteiden pienimuotoista hyödyntämistä, mihin ei tarvita ympäristölupaa eikä hyödyntäminen kuulu em. asetuksen soveltamisalaan.

Ilmoitusvelvollisuus on annettu valvonnan mahdollistamiseksi. Ilmoituksen perusteella voidaan arvioida mahdollista ympäristölupaa tarvetta ja antaa muutoinkin tarkempia ohjeita toimintaan sekä tarvittaessa kieltää toiminta. Velvoite uudelle omistajalle annettavasta jätteen hyödyntämisestä koskevasta ilmoituksesta perustuu ympäristönsuojelulain (527/2014) 139 §:n selontekovelvollisuuteen maa-alueen luovutuksen yhteydessä.

8 § Maalämpökaivojen rakentamisessa muodostuvat jätteet

Uusittaessa maalämpöputkiston lämmönsiirtonesteitä tulee käytöstä poistettu neste kerätä talteen tiiviisiin astioihin ja toimittaa asianomaiseen jätteen vastaanottoaikaan.

Kaivon porauksessa muodostuva kiviä ja liete tulee sijoittaa ja käsitellä siten, ettei siitä aiheudu haittaa naapureille tai ympäristölle. Mikäli porauksessa muodostuvaa kiviainesta ja lietettä ei voida hyödyntää syntypaikalla, tulee ne toimittaa maankaatopaikalle.

Perustelut: Käytöstä poistetut lämmönsiirtonesteet voivat olla vaarallisia jätteitä, jotka on toimitettava asianmukaiseen käsittelylaitokseen. Lämpökaivon porauksessa muodostuu kiviä, joka saattaa aiheuttaa haittaa naapureille. (YSL 7)

4. LUKU: KUNNOSSAPITOTÖISTÄ AIHEUTUVAN YMPÄRISTÖN PILAANTUMISEN TORJUNTA

9 § Kiinteistöjen kunnossapitotyöt

Hiekkapuhallus-, maalaus- ja muiden kunnostustöiden yhteydessä tulee huolehtia siitä, että toiminnasta aiheutuva pöly, liuotinhöyryt tai muut vastaavat päästöt eivät aiheuta haittaa tai vaaraa kiinteistön asukkaille, naapureille tai ympäristölle. Työkohde ja maaperä tulee tarvittaessa suojata esim. tiiviillä alustalla siten, että jätteiden pääsy maaperään ja viemäriin estetään. Työn jälkeen piha- ja katualueet on siivottava kunnostustöiden synnyttämistä jätteistä ja syntyneet jätteet on toimitettava jätteiden laadun edellyttämään käsittelyyn.

Perustelut: Kiinteistöjen erilaiset kunnossapitotyöt ovat välttämättömiä toimenpiteitä, jotka hallitsemattomasti tehtynä saattavat aiheuttaa pölyämistä ja muita päästöjä. Työn aikaisilla suojuuksilla ja työn jälkien siivoamisella haitat voidaan minimoida. (YSL 6, 7 §)

10 § Kulkuväylien kunnossapitotyöt

Kulkuväylien ja muiden alueiden kunnossapitotyön aiheuttama pölyäminen tulee estää varustamalla harjayksikkö kastelulaitteella ja roskien keruulaitteella. Lehtipuhaltimien käyttö hiekoitus-hiekan poistamiseen on pääsääntöisesti kielletty. Jos lehtipuhallinta on välttämättömien kunnossapitotöiden vuoksi perusteltua käyttää, on hiekan pölyäminen estettävä riittävällä kastelulla.

Pohjavesialueilla liukkauden torjuntaan ja pölyämisen torjumiseksi tulee käyttää ympäristöä vähiten kuormittavaa vaihtoehtoa.

Perustelut: Kulkuväylien kunnossapitotöissä käytettävät työkoneet aiheuttavat keväisin hiekoitusalueiden pölyämistä ja ilmanlaadun huonontumista. Tiesuola vaikuttaa haitallisesti pohjavesiin, joten sen käyttöä on tarpeen rajoittaa. (YSL 7, 17 §)

5. LUKU: MELU JA TÄRINÄ

11 § Poikkeaminen ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaisesta ilmoitusmenettelystä

Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaista ilmoitusta ei tarvitse tehdä seuraavissa tapauksissa:

- äänenvahvistimien ja äänentoistolaitteiden tilapäisestä käytöstä ulkotiloissa taajaan rakennetun alueen torilla, urheilukentällä tai muulla yleisökäyttöön tarkoitettussa tai soveltuvassa paikassa kyseisen paikan toimintaan liittyvien tapahtumien yhteydessä tai mainostarkoituksessa arkisin klo 7–22 ja sunnuntaisin klo 12–20, kun tapahtuma kestää 1–2 päivää;
- ilotulituksesta, joka tapahtuu ennen klo 22 (poikkeuksena uusi vuosi, jolloin ilmoitusta ei tarvitse tehdä);
- 1–2 päivää kestävästä sirkuksesta, teatterista tai vastaavasta toiminnasta, joka tapahtuu klo 7–22;
- rakentamiseen liittyvästä räjäytystyöstä, jota tehdään arkisin maanantaista perjantaisin klo 8–18 ja jonka kesto on alle kaksi viikkoa;
- rakentamiseen liittyvästä louhinnasta, lyöntipaalutuksesta tai muusta vastaavasta erityisen häiritsevää melua aiheuttavasta työstä, jota tehdään arkisin maanantaista perjantaisin klo 7–21 ja jonka kesto on alle kaksi viikkoa.

Mikäli edellä mainituista tilapäisistä tapahtumista tai töistä arvioidaan aiheutuvan erityisen häiritsevää melua, voi ympäristönsuojeluviranomainen kuitenkin edellyttää ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaisen ilmoituksen tekemistä.

Perustelut: YSL:n 118 §:n mukaan meluilmoitusta ei tarvitse tehdä sellaisesta tilapäisestä toiminnasta, josta kunta on antanut ympäristönsuojelumääräykset 202 §:n nojalla ja samalla määrännyt, ettei ilmoitusvelvollisuutta ole. Ilmoitusmenettelyn ulkopuolelle on rajattu lyhytaikaista ja vain hieman häiritsevää toimintaa, joka on pääosin odotettavissa oleva ottaen huomioon alueen sijainti, käyttötarkoitus, toiminta tai ajankohta.

12 § Tiedotusvelvollisuus melua ja tärinää aiheuttavasta toiminnasta

Rakennuttajan, urakoitsijan tai tapahtuman järjestäjän on tiedotettava etukäteen erityisen häiritsevää melua aiheuttavasta työstä tai tapahtumasta melun vaikutuspiirissä oleville asukkaille, hoito- ja oppilaitoksille sekä muille sellaisille kohteille, joille työstä saattaa aiheutua haittaa tai häiriötä. Tiedote on jaettava viimeistään seitsemän päivää ennen työn aloittamista. Siitä on käytävä ilmi työn kokonaiskesto, päivittäiset työajat ja työstä vastaavien yhteystiedot. Vastaavan henkilön tulee olla tavoitettavissa tiedotteen yhteystietojen avulla koko työn ajan.

Tämä määräys ei koske tapahtumaa, jolle on asemakaavassa määrätty paikka kyseiseen tarkoitukseen.

Perustelut: Tietoisuus tulevasta tapahtumasta ja meluun ennalta varautuminen vaikuttavat siihen, kuinka häiritsevänä melu koetaan. Tiedottamisvelvollisuudesta on määrätty, jotta naapurit ja lähialueen asukkaat osaavat ennalta varautua toimenpiteistä mahdollisesti aiheutuviin häiriöihin.

13 § Muut melua koskevat määräykset

Äänentoistolaitteiden käyttö ulkotiloissa on kielletty yöllä klo 22–7 ja sairaalan, vanhainkodin tai vastaavan hoitolaitoksen ja muun erityisen häiriintyvän kohteen läheisyydessä myös päivällä.

Kielto ei koske toimintaa, josta tehdään päätös YSL:n 118 §:n mukaisen ilmoituksen johdosta.

Yleisötilaisuuksien ja muiden tilapäisten tapahtumien järjestäjien tulee olla selvillä toimintansa aiheuttamasta melusta ja sen vaikutuksista. Järjestäjien tulee huolehtia siitä, että äänentoistolaitteiden suuntaus ja äänenvahvistinlaitteiden säädöt on toteutettu koko tilaisuuden ajan siten, että niiden käyttö häiritsee naapurustoa mahdollisimman vähän.

Asuntojen ja muiden häiriintyvien kohteiden läheisyydessä häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttäminen, kuten esimerkiksi lehtipuhaltimen, sirkkelin, kulmahiontakoneen tai moottorisahan käyttäminen, sekä muiden häiritsevää melua aiheuttavien toimintojen suorittaminen on kielletty yöaikaan klo 22–7 ja sunnuntaisin ja pyhäamuina klo 10 asti. Jätteiden kuormaus ja kuljetus on kielletty arkisin ma–la klo 22–6 ja sunnuntai- ja pyhäamuina klo 10 asti.

Kielto ei koske:

- maa- ja metsätalouselinkeinon harjoittamisen vuoksi välttämätöntä toimintaa, kuten leikkuupuimurin, heinän/viljankuivurin, sadetuslaitteen tai vastaavien käyttöä;
- liikenneväylien, kevyen liikenteen väylien, eikä pysäköintialueiden lumenauraus ja kunnossapitoa, mikäli sitä on liikenneturvallisuuden ja liikenteen sujuvuuden kannalta pidettävä välttämättömänä.

Perustelut: Äänentoistolaitteiden käyttökielto yöaikaan ja päivällä häiriintyvien kohteiden läheisyydessä ehkäisee häiritsevää tilapäistä melua. Yleisötilaisuuksien järjestäjien tulee olla selvillä toiminnan aiheuttamasta melutasosta ja huolehtia melun riittävästä rajoittamisesta. Erityisen häiritsevän melun aiheuttamista on tarpeen ennalta rajoittaa kohtuuttoman viihtyvyshaitan ehkäisemiseksi. Herkästi häiriintyvien kohteiden läheisyydessä meluavien toimien rajoittamiselle on erityistä tarvetta. Lisäksi meluavaa toimintaa on rajoitettu aikaan, jolloin ihmiset kaipaavat erityistä rauhaa. Tietyissä välttämättömissä toiminnoissa, kuten maatalouselinkeinon harjoittamisessa ja liikenneväylien puhtaanapidossa, voidaan joutua työskentelemään myös yöaikaan. (YSL 6, 7 §).

6. LUKU: KEMIKAALIEN JA NESTEMÄISTEN VAARALLISTEN AINEIDEN VARASTOINTI JA KÄSITTELY

14 § Polttoaine- ja muiden kemikaalisäiliöiden sijoitus

Uudet ulkona olevat polttoaine- tai kemikaalisäiliöt on sijoitettava maan päälle, lukuun ottamatta jakeluasemien säiliöitä. Säiliöiden on oltava kaksivaippaisia tai ne on sijoitettava katoksellisiin ja tiiviisiin suoja-altaisiin, joiden tilavuus määräytyy kemikaalin vaarallisuuden ja säiliön koon mukaan. Tämä koskee myös väliaikaisia, esim. työmaiden säiliöitä.

Perustelut: Orimattilan kaupungin alueella on maanviljelijöiden, kuljetusliikkeiden ja muiden toimijoiden käytössä runsaasti pieniä polttoaineen tai muiden kemikaalien säilytykseen käytettäviä säiliöitä. Väärin sijoitettuina säiliöt voivat aiheuttaa riskin polttoaineen vuotamisesta ympäristöön. Polttoaine- ja/tai kemikaalisäiliöiden sijoittaminen pohjavesialueelle on riski pohjaveden laadulle. (YSL 11, 17 §)

15 § Polttoaineiden ja muiden kemikaalien säilyttäminen

Tankkaukseen käytettävissä polttoainesäiliöissä tulee olla asianmukaiset merkinnät, tyyppikilpi (yli 450 litran säiliöt), laponesto, ilmaputki, ylitäytönestin, pistoolilla varustettu polttoaineletku ja lukittava täyttöaukko.

Ulkona olevien polttoaineiden ja muiden kemikaalien säilytykseen käytettävien varastojen on oltava lukittuja ja suojattuja mahdolliselta ilkivallalta. Ulkosäiliöiden tai astioiden päällä on luettava, mitä kemikaalia säiliö tai astia sisältää ja ulkosäiliöiden tankkauspistoolit ja käsipumput on pidettävä lukittuina ilkivallan ehkäisemiseksi.

Sisätiloissa yllä tarkoitetut polttoaineet ja muut kemikaalit tulee säilyttää varastotilassa, joka on viemäröimätön tai lattiakaivo on varustettava asianmukaisella suojakannella tai sulkuventtiilillä. Valuma-altaita ja suoja-altaita on käytettävä vuotojen leviämisen estämiseen. Altaat on mitoitettava suurimman säiliön tai astian tilavuuden mukaan.

Perustelut: Polttoaineen tai muiden kemikaalien säilytykseen käytettävät säiliöt on varustettava sellaisella tekniikalla ja sellaisilla varusteilla, jotka ennaltaehkäisevät vahinkojen syntyä. Ilkivallan torjumiseen on myös varauduttava, koska sen seurauksena voi aiheutua ympäristön pilaantumista. Tämän estämiseksi on tärkeä noudattaa parasta käytäntöä ja huolellisuutta. (YSL 7 §)

16 § Polttoaine- ja kemikaalisäiliöiden tarkastukset

Pohjavesialueilla sijaitsevat maanalaiset öljylämmitys- ja polttonestesäiliöt tulee tarkastuttaa määräajoin siten kuin maanalaisen öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista annetussa kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksessä (344/83) on säädetty.

Kaikki öljylämmitys- ja polttonestesäiliöt sekä kiinteät vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden säiliöt tulee kiinteistön/säiliön omistajan tai haltijan tarkastuttaa ensimmäisen kerran 10 vuoden kuluessa säiliön käyttöönotosta. Tämän jälkeen pohjavesialueiden ulkopuolella olevien maanalaisen ja maanpäällisten säiliöiden sekä pohjavesialueella sijaitsevien maanpäällisten säiliöiden tarkastukset tulee tehdä tarkastuksessa todetun säiliön kuntoluokan mukaisesti. Säiliöt jaetaan kuntoluokkiin ja ne on määräaikaistarkastettava seuraavasti:

- A-luokan säiliö: metalliset säiliöt, joiden levypaksuudesta on jäljellä säiliön sisäpuolelta mitattuna syvimmän syöpmän kohdalla vähintään 3 mm sekä muut kuin metalliset säiliöt, joissa ei ole havaittu hiushalkeamia eikä muodonmuutoksia. Tarkastus on tehtävä vähintään kymmenen vuoden välein.
- B-luokan säiliö: metalliset säiliöt, joiden levypaksuudesta on jäljellä säiliön sisäpuolelta mitattuna syvimmän syöpmän kohdalla vähintään 1,5 mm, mutta enintään 3 mm. Tarkastus on tehtävä vähintään viiden vuoden välein.
- C-luokan säiliö: metalliset säiliöt, joiden levypaksuudesta on jäljellä säiliön sisäpuolelta mitattuna syvimmän syöpmän kohdalla vähemmän kuin 1,5 mm tai joiden seinälevy muuttuu muotoaan, kun sitä sisäpuolelta koputetaan 0,5 kg painoisella pallopäävasaralla. Säiliö on poistettava käytöstä vuoden kuluessa tarkastuksen suorittamisesta.
- D-luokan säiliö: säiliöt, joissa on läpisyöpymiä tai halkeamia taikka jotka vuotavat tiiviyskokeessa. Säiliö on välittömästi poistettava käytöstä. Vuotava tai halkeillut muu kuin metallisäiliö on myös D-luokkaa.

Tarkastamattomat, yli 10 vuotta vanhat säiliöt on tarkastettava vuoden 2019 loppuun mennessä.

Tarkastuksesta on laadittava tarkastuspöytäkirja, joka on säilytettävä ja pyydettyessä esitettävä ympäristönsuojeluviranomaiselle. Tarkastuksen tekijällä on oltava tehtävän edellyttämä pätevyys.

Perustelut: Pohjavesialueilla sijaitsevien maanalaisten poltto- ja dieselöljysäiliöiden määräaikaistarkastuksia koskevat Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen 344/1983 määräykset, joiden mukaan säiliöt on tarkastettava ensimmäisen kerran 10 vuoden kuluessa käyttöönoton jälkeen ja tämän jälkeen säiliöille arvioidun kuntoluokan mukaan 2-10 vuoden välein, edellyttäen säiliön olevan edelleen käyttökelpoinen. Tarkastuspöytäkirja on toimitettava pelastusviranomaiselle. KTM:n päätös öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista koskee vain pohjavesialueella sijaitsevia maanalaisia säiliöitä. Koska huonokuntoiset öljysäiliöt voivat rikkoutuessaan aiheuttaa pohjaveden ja maaperän pilaantumista, on perusteltua edellyttää, että kaikki öljysäiliöt tarkastetaan tietyin määräajoin. (YSL 6, 16, 17 §)

17 § Maanalaisen säiliön käytöstä poistaminen

Kiinteistön omistaja tai haltija on velvollinen huolehtimaan siitä, että kiinteistöllä sijaitsevat maanalaiset polttoaine- ja kemikaalisäiliöt suoja-altaineen ja putkistoinen poistetaan kiinteistöltä, kun niitä ei enää käytetä. Ennen säiliön poistamista se tulee puhdistuttaa asianmukaisesti. Puhdistuksen suorittajalla on oltava tehtävän edellyttämä ammattitaito. Mahdolliset vuodot ja maaperän pilaantuminen tulee tarkastaa ja niistä tulee välittömästi ilmoittaa kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle mahdollisia jatkotoimenpiteitä varten.

Todistus puhdistuksesta ja säiliön poistamisesta on toimitettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ja Päijät-Hämeen pelastuslaitokselle.

Polttoaine- ja kemikaalisäiliön sijaitessa sellaisessa paikassa, että sitä on teknisesti lähes mahdotonta poistaa tai että siitä aiheutuu kohtuutonta vahinkoa muulle omaisuudelle, kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen säiliön ja/tai suoja-altaan poistamisesta rakennusvalvontaviranomaista kuultuaan. Säiliön täyttö- ja ilmaputki on kuitenkin aina poistettava.

Maahan jätetyn säiliön sijaintitiedot on säilytettävä kiinteistön asiapapereissa.

Perustelut: Vanhat käytöstä poistetut säiliöt oheislaitteineen ovat jätettä ja ne tulee poistaa ja hävittää asianmukaisesti. Poistamisen yhteydessä voidaan havaita säiliön käytön aikana mahdollisesti tapahtuneet vuodot. Vanhojen säiliöiden ympärillä oleva maaperä voi olla vuotojen seurauksena pilaantunutta, mikä edellyttää puhdistamista. (YSL 6, 7 §)

18 § Polttoaineiden jakelu

Ulkona sijaitsevat jakelupisteet on sijoitettava kantavalle alustalle (betoni, asfaltti) ja säiliön tulee olla irti alustasta.

Uusiin jakelupisteisiin, joiden säiliöiden yhteistilavuus on alle 10 m³ ja jotka eivät sijaitse tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella, sovelletaan seuraavaa määräystä:

Jakelualue on vähintään kolmen (3) metrin säteellä jakelulaitteesta rakennettava tiiviiksi ja päällystettävä. Lisäksi on estettävä vuodot jakelulaitteiden korokkeen alta. Mahdollisen polttonestevuodon pääsy maaperään on estettävä reunuksilla tai vastaavilla järjestelyillä. Jakelualueelle kertyvät pintavedet on esikäsiteltävä I-luokan öljynerottimessa ennen maastoon johtamista tai II-luokan öljynerottimessa ennen viemäriverkostoon tai hyväksytyyn jätevesijärjestelmään johtamista. Jakelualueella tulee olla imeytysainetta ja muuta kalustoa vuotojen leviämisen estämistä ja keräämistä varten.

Määräys ei koske työmaiden tilapäisiä jakelupisteitä.

Perustelut: Polttonesteen varastoinnista ja jakelusta voi aiheutua maaperän ja pohjaveden pilaantumista. Säiliön ehjänä pysymisen ja ruostumisen kannalta on perusteltua sijoittaa säiliö kantavalle alustalle sekä irti alustasta. Määräys koskee jakelupisteitä, joissa säiliöiden yhteenlaskettu kokonaisuustilavuus on alle 10 m³ ja joiden toiminnasta ei katsota ympäristönsuojelumääräysten mukaisesti toimittaessa aiheutuvan pohjaveden pilaantumisen vaaraa. (YSL 7, 14, 16 ja 17 §).

7. LUKU: TOIMINTOJEN SIOITTUMINEN

19 § Eläinten ulkotarhat

Pelloiksi luokittelemattomat kasvipeitteettömät ulkotarhat ja ratsastuskentät tulee pilaantumisen ehkäisemiseksi sijoittaa riittävän etäälle vesistöistä, valtaojista sekä talousveden hankintaan käytettävistä kaivoista ja lähteistä. Vesistöön ja valtaojaan viettävät rinteet tulee jättää kokonaan ulkotarhan ulkopuolelle, ellei rinteiden ja vesiuoman välille ole mahdollista jättää riittävää suojavyöhykettä.

Ulkotarhojen ja ratsastuskenttien vähimmäisetäisyydet:

valtaojasta	10 m
vesistöistä	30–100 m
talousveden hankintaan käytettävästä kaivosta tai lähteestä	30–100 m
naapurin rajasta silloin, kun rajan tuntumassa on asutusta, päiväkotia, koulu, puisto tai vastaava	20–50 m

Lanta on siivottava ulkotarhoista ja ratsastuskentiltä lantalaan säännöllisesti ja niiden pintamaa on uusittava tarpeen mukaan.

Uusien maapohjaisten ulkotarhojen perustaminen pohjaveden muodostumisalueelle on kielletty, ellei maaperäselvitysten tai tarhan rakenteen perusteella osoiteta, että tällaiselle alueelle sijoittaminen ei aiheuta pohjavesien pilaantumista tai sen vaaraa.

Perustelut: Ulkotarhat ovat eläinmäärään nähden pinta-alaltaan pieniä ja niissä jaloitellaan ympäri-
vuotisesti. Ulkotarhat voivat muodostaa merkittävän pilaantumisuhan paitsi pintavesille, myös pohjave-
siesiintymisille esimerkiksi harjualueilla. Riittäväillä vähimmäisetäisyyksillä voidaan ennaltaehkäistä haitto-
ja naapureille erityisesti silloin, kun lähistöllä on asutusta tai muita häiriintyviä kohteita. Vastaavia hait-
toja aiheutuu myös ratsastuskentistä. Vesistöhaittojen ehkäisemiseksi lanta on määrätty siivottavaksi
lantalaan ja ulkotarhojen pintamaa uusittavaksi. (YSL 7, 11, 17 §)

20 § Maalämpöjärjestelmä

Lämpökaivon asentaminen ei ole sallittua 1- ja 2-luokan pohjavesialueiden varsinaisella muodos-
tumisalueella eikä 500 metriä lähempänä pohjavedenottamaa.

Perustelut: Maalämpökaivon riskit liittyvät porauskaluston öljyvuotoihin, lämmönkeruunesteiden ja
pintavesien pääsyyn kaivon kautta pohjaveteen sekä kaivon poraamisen aiheuttamiin muutoksiin poh-
javeden virtausolosuhteissa. Pohjavesialueilla ja pohjavedenottamoiden läheisyydessä maalämpökaivot
voivat aiheuttaa pohjaveden pilaantumisen vaaraan. (YSL 17 §)

21 § Lannan ja yhdyskuntien jätevedenpuhdistamoissa syntyvän lietteen käyttö

Asumisessa ja yhdyskuntien jätevedenpuhdistamoissa syntyvän lietteen ja siitä valmistetun lie-
teseoksen sekä lietelannan ja virtsan levittäminen on pohjavesialueiden muodostumisalueilla
kielletty.

Vesistöjen rantaan tulee jättää vähintään 10 metrin ja valtaojien varsille vähintään 3 metrin le-
vyinen vyöhyke, jolle ei levitetä jätevedenpuhdistamoissa syntyvää lietettä, kuivalantaa, lietelan-
taa tai virtsaa. Kuivalantaa, joka mullataan välittömästi, sekä sijoituslannoituksena käytettävää lie-
telantaa ja virtsaa voidaan tätä poiketen käyttää kauempana kuin 5 metriä vesistöstä.

Perustelut: Ympäristönsuojelulain 17 §:n mukaan pohjaveden pilaantumista tai sen vaaraa ei saa ai-
heuttaa. Lietelannan, virtsan ja puhdistamolietteen levittäminen pohjaveden muodostumisalueiden huo-
koiseen maaperään voi aiheuttaa pohjaveden pilaantumisen vaaraa. Vesistöjen rehevöitymisen vähen-
tämiseksi ja pilaantumisen estämiseksi on perusteltua määrätä suojavyöhykkeistä, joilla ei levitetä lietet-
tä, lantaa tai virtsaa. Orimattilan alueen järvet ja joet ovat rehevöityneet ihmistoimintojen seurauksena,
mistä johtuen on syytä jättää peltojen reunoille valtakunnallista määräystä laajemmat lannoittamatto-
mat vyöhykkeet (valtioneuvoston asetus eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen
rajoittamisesta 1250/2014). (YSL 7, 17 §)

22 § Lumen vastaanottoaikkojen sijoittaminen ja sulamisvesien käsittely

Lumen vastaanottoaikat tulee sijoittaa ja toteuttaa siten, etteivät lumen sulamisvedet eikä toi-
minta muutoinkaan aiheuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Lumen vastaanottoaikko-
jen sijoittaminen I ja II -luokan pohjavesialueille tai vesistöön on kielletty.

Lumen vastaanottoaikkojen ja välivarastointipaikkojen toiminnasta ei saa aiheutua haittaa asu-
tukselle tai muulle maankäytölle. Lumen vastaanottoaikan haltijan on huolehdittava alueen sii-
voamisesta heti lumien sulamisen jälkeen.

Perustelut: Aurattu lumi sisältää usein roskia, hiekkaa, nokea ja muita epäpuhtauksia, jotka saattavat aiheuttaa lumen vastaanottoaikan roskaantumista sekä maaperän tai veden pilaantumista. Vastaanottoaika tulee sijoittaa ja sulamisvedet käsitellä niin, ettei tämänkaltaisia haittoja synny. (YSL 7, 11, 17 §)

8. LUKU: MUUT MÄÄRÄYKSET

23 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Kiinteistön haltijan tai omistajan, alueen käyttäjän, toiminnanharjoittajan tai järjestäjän on annettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle valvontaa varten tarpeelliset tiedot ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavasta toiminnasta sekä toimenpiteistä, toteuttajista, laitteista ja suunnitelmista, joilla on tarkoituksena ehkäistä ja torjua ympäristön pilaantumista siten kuin näissä määräyksissä erikseen säädetään.

Perustelut: Ympäristönsuojelumääräykset voivat koskea mm. valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista. Valvontaviranomaisella on oikeus saada salassapitovelvollisuuden estämättä välttämättömiä tietoja viranomaisilta ja toiminnanharjoittajilta. Valvontaviranomainen voi antaa määräyksen toiminnan ympäristövaikutusten selvittämisestä, jos samalla olisi perusteltua aiheuttaa epäillä toiminnasta aiheutuvan kiellettyä pilaantumista. (YSL 172, 176, 202 §)

24 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Ympäristönsuojeluviranomainen voi erityisestä syystä hakemuksesta myöntää yksittäisissä tapauksissa luvan poiketa näistä määräyksistä. Poikkeamisesta ei saa aiheutua näiden määräysten tavoitteiden syrjäytymistä.

Perustelut: Ympäristönsuojelumääräyksistä on tarpeen voida perustellusta syystä poiketa, jotta määräyksistä ei muodostu yksittäistapauksissa kohtuuttomia. Poikkeamiselle tulee kuitenkin olla riittävät perusteet eikä siitä saa aiheutua ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. (YSL 202 §)

25 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamuksista ja pakkokeinoista säädetään ympäristönsuojelulain 18 luvussa ja 225 §:ssä.

Perustelut: Näiden säännösten rikkomisesta tai laiminlyönnistä on voimassa samat seuraamukset ja pakkokeinot kuin ympäristönsuojelulain rikkomisesta, koska nämä määräykset on annettu ympäristönsuojelulain nojalla. (YSL luku 18, 225 §)

26 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Nämä ympäristönsuojelumääräykset tulevat voimaan 1.9.2018

